

DU LỊCH CHỢ NỔI CÁI BÈ

Nguyễn Việt Thái – K17PR3

MỞ ĐẦU

1. LÝ DO CHỌN ĐỀ TÀI

Chợ nổi Cái Bè là một chợ nổi trên sông nước thuộc thị trấn Cái Bè, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang. Chợ là nơi trao đổi mua bán hàng hóa và là điểm tham quan du lịch hấp dẫn của tỉnh Tiền Giang, nằm ở đoạn sông Tiền Giang giáp ranh giữa ba tỉnh Tiền Giang, Vĩnh Long và Bến Tre. Chợ Cái Bè là chợ đầu mối lớn nhất ở miền Tây Nam Bộ. Chợ diễn ra trên sông, họp suốt ngày đêm trên quy mô lớn. Ghe thuyền từ thành phố Hồ Chí Minh, Long An, An Giang, Cần Thơ, Cà Mau tới để mua hàng. Ghe xuồng chở đầy trái cây: chôm chôm đỏ rực, xoài màu vàng ửng, sầu riêng thơm nồng, dưa hấu xanh tươi... Khi bình minh vừa lên cũng là lúc khu chợ nổi đã nhộn nhịp như một thành phố nổi trên sông. Do đó khách du lịch đến với Cái Bè ngày một đông bởi thị trấn này trên bến dưới thuyền. Nằm dọc theo bờ sông là những dãy phố buôn bán sầm uất, lúc ẩn lúc hiện dưới hàng dừa nước và những rặng bần mà nhìn xa ngỡ như một bức tranh thủy mặc. Cái Bè mang một vẻ đẹp thuần quê, thấm đẫm chất miệt vườn. Ở đây, vườn nối tiếp vườn, sông nối tiếp sông, kênh rạch đan xen nhau. Phương tiện giao thông ở Cái Bè hoàn toàn bằng đường thủy.

Đối với tôi, một sinh viên quê gốc Cái Bè vốn có một tình yêu quê hương nguyên thủy, nay được tiếp xúc với nghiên cứu khoa học, được đi điền dã là phương thức quan trọng, là điều kiện tốt để tôi được tiếp cận, được xâm nhập vào môi trường thực tế. Tôi đã chọn chợ nổi Cái Bè làm địa điểm điền dã, một mặt tập dượt nghiên cứu khoa học, mặt khác giới thiệu sự giàu đẹp của quê hương tôi cho khách du lịch trong nước và nước ngoài.

2. PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU

Trước khi về chợ nổi Cái Bè, tôi chuẩn bị những vật dụng, thiết bị cần thiết trong việc hỗ trợ mình trong quá trình điền dã như sổ ghi chép, bút, máy ghi âm, máy chụp hình... đồng thời chuẩn bị, xây dựng trước đề cương khảo sát, đề cương điền dã, đề cương phỏng vấn nhằm thu thập tối đa hóa những thông tin cần thiết tại nơi điền dã để phục vụ tốt cho bài tiểu luận.

Chúng tôi đã vận dụng những phương pháp sau trong quá trình điền dã:

- Khảo sát, thống kê, phân loại:
- Phân tích, so sánh, đối chiếu
- Khái quát tổng hợp, hệ thống

3. Ý NGHĨA KHOA HỌC VÀ THỰC TIỄN CỦA ĐỀ TÀI

Ở khoa PR, tôi đã được học qua môn Phương pháp nghiên cứu khoa học. Đó là nền tảng để tôi tiến hành thực hiện chuyến điền dã với đề tài của mình. Việc đem những kiến thức đó ra áp dụng vào thực tế qua chuyến điền dã Cái Bè sẽ giúp tôi bổ sung cho lý thuyết về bộ môn Phương pháp nghiên cứu khoa học một cách hữu ích

Qua chuyến đi thực tế thực hiện đề tài này, tôi hiểu biết thêm rất nhiều các vấn đề trong thực tiễn, giúp tôi nâng cao khả năng áp dụng kiến thức vào thực tế, đồng thời góp phần cho tôi hình thành một lối tư duy khoa học trong công việc PR của mình sau này.

NỘI DUNG THỰC HIỆN

1. Vị trí chợ nổi Cái Bè

Chợ nổi Cái Bè thuộc thị trấn Cái Bè, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang, nằm ở đoạn sông Tiền Giang giáp ranh giữa ba tỉnh Tiền Giang, Vĩnh Long và Bến Tre.

Cái Bè là huyện có diện tích lớn nhất tỉnh Tiền Giang. Huyện nằm ở bờ Bắc của cầu Mỹ Thuận, cửa ngõ đi các tỉnh Đồng bằng Sông Cửu Long; đất đai trù phú, kinh tế vườn phát triển mạnh với những đặc sản nổi tiếng như: bưởi lông Cổ Cò, xoài cát Hoà Lộc....Huyện có trung tâm trái cây quốc gia đặt tại xã Hoà Khánh do Tổng công ty Thương mại Sài Gòn đầu tư xây dựng, và một số chợ trái cây lớn như An Hữu, Cái Bè, Mỹ Đức Tây, ... Chợ nổi Cái Bè cũng là một trong những chợ đầu mối nông sản nổi tiếng ở miền Tây.

Về du lịch, Cái Bè phát triển mạnh loại hình du lịch sinh thái miệt vườn, tham quan chợ nổi. Các di tích lịch sử văn hoá bao gồm: phủ thờ Chủ tịch Hồ Chí Minh (xã Tân Hưng), miếu Hà Dương Thủy Thần ở xã Hoà Khánh, đình Mỹ Lương, các di tích chiến thắng Á Rạch (xã Thiện Trí), chiến thắng đập Ông Tãi (Hậu Mỹ Trinh), chiến thắng Thê 23 (xã Hội Cư) nhà cổ ở Đông Hoà Hiệp, cầu Mỹ Thuận...

2. Lịch sử hình thành huyện Cái Bè

Cái Bè xưa vốn là lỵ sở của dinh Long Hồ. Chợ Cái Bè lập năm 1732, lúc đó gọi là chợ Long Hồ, nay là thị trấn Cái Bè. Ngày 12-03-1912, Pháp cho lập quận Cái Bè, thuộc tỉnh Mỹ Tho, gồm 3 tổng là: Phong Hoà (8 làng), Phong Phú (9 làng) và Lợi Thuận (8 làng). Ngày 01-01-1928, tổng Lợi Thuận được trả về Cai Lậy.

Thời Việt Nam Cộng Hoà, quận Cái Bè thuộc tỉnh Định Tường, các làng đổi thành xã, địa giới hành chính của quận có một số thay đổi do tách một số xã chia cho quận Mỹ An của tỉnh Kiến Phong (nay là tỉnh Đồng Tháp). Năm 1961, quận Cái Bè đổi tên là Sùng Hiếu, thuộc tỉnh Mỹ Tho; tổng Phong Phú được giao về cho quận Giáo Đức. Đổi lại, quận Cái Bè nhận tổng Lợi Thuận tách từ quận Khiêm Ích. Ngày 10-11-1964, quận lấy lại tên cũ là Cái Bè.

Sau chiến thắng 30-04-1975, Cái Bè là huyện của tỉnh Tiền Giang. Ngày 12-12-1979, địa giới hành chính của huyện được điều chỉnh như sau:

- xã Hậu Mỹ Nam gồm 2 xã: Hậu Mỹ Phú, Hậu Mỹ Trinh.
- xã Hậu Mỹ Bắc gồm 2 xã: Hậu Mỹ Bắc A, Hậu Mỹ Bắc Ba.
- xã Mỹ Thiện gồm 2 xã: Thiện Trí và Thiện Trung.
- xã Thanh Hưng gồm 2 xã: Tân Thạnh và Tân Hưng.
- xã Mỹ Lợi gồm 2 xã: Mỹ Lợi A, Mỹ Lợi B.

Ngày 09-12-2003, Nhà nước ban hành Nghị định số 154/2003/NĐ- CP, về việc thành lập phường, xã thuộc thành phố Mỹ Tho, thị xã Gò Công và huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang. Theo đó, chia xã Hội Cư thuộc huyện Cái Bè thành xã An Cư và xã Mỹ Hội; xã An Cư có 1.142,81 ha diện tích tự nhiên và 13.733 nhân khẩu; xã Mỹ Hội có 1.377,23 ha diện tích tự nhiên và 7.442 nhân khẩu.

Huyện Cái Bè có 25 đơn vị hành chính, bao gồm thị trấn Cái Bè và 24 xã: Hậu Mỹ Bắc A, Hậu Mỹ Bắc B, Mỹ Trung, Hậu Mỹ Trinh, Hậu Mỹ Phú, Mỹ Lợi A, Mỹ Lợi B, Mỹ Tân, Mỹ Đức Đông, Mỹ Đức Tây, Tân Hưng, Tân

Thanh, An Thái Trung, An Thái Đông, An Hữu, Hoà Hưng, Mỹ Lương, Thiện Trung, Thiện Trí, Hoà Khánh, Đông Hoà Hiệp, Hậu Thành, An Cư, Mỹ Hội.

3. Kinh tế huyện Cái Bè

Kinh tế của huyện chủ yếu của huyện là nông nghiệp với nghề chính là trồng lúa và cây ăn trái. Theo thông tin từ Website tỉnh Tiền Giang, hai vụ sản xuất đông xuân và hè thu năm 2009, huyện Cái Bè đạt sản lượng lương thực gần 218.000 tấn lúa, bình quân năng suất đạt 59,6 tạ/ha. Những khu vực trồng lúa đạt năng suất thấp, huyện khuyến khích nông dân chuyển diện tích đất lúa sang lập vườn trồng cây ăn quả đặc sản, nuôi trồng thủy sản hoặc áp dụng cơ cấu 2 vụ lúa + 1 vụ màu... Vụ hè thu năm 2010, nông dân huyện Cái Bè đã lên liếp hơn 600 ha đất ruộng để trồng màu, chủ yếu là dưa hấu, dưa leo, khổ qua...; các địa phương trồng nhiều nhất là Hậu Thành, Hậu Mỹ Bắc A, Hậu Mỹ Bắc B, Hậu Mỹ Phú, Mỹ Hội, An Cư, Hòa Khánh và Đông Hoà Hiệp.

Cái Bè là huyện xếp hàng đầu về tiềm lực kinh tế vườn của tỉnh Tiền Giang. Theo thông tin từ Website tỉnh Tiền Giang, năm 2006, huyện Cái Bè có 16.522 ha vườn cây ăn trái, tăng hơn 1.000 ha so với năm 2005, trong đó có 79% vườn chuyên canh các loại cây ăn trái có giá trị kinh tế cao. Sản lượng bình quân hàng năm đạt từ 205 đến 238 ngàn tấn, có 8.762 ha cho thu nhập từ 80 triệu đồng/ha trở lên. Xoài cát Hoà Lộc và bưởi lông Cổ Cò là hai loại cây mà huyện Cái Bè chọn là cây trồng chủ lực để định hướng phát triển và quảng bá thương hiệu. Đây là hai loại cây trồng đặc sản rất thích hợp với vùng đất Cái

Bè và cũng được thị trường đánh giá cao. Huyện Cái Bè cũng đã tiến hành xây dựng thương hiệu cho hai loại trái cây này. Riêng trái xoài cát Hoà Lộc đã được cấp Giấy chứng nhận quốc gia chỉ dẫn địa lý, là điều kiện quan trọng để loại trái cây này có thể vươn mạnh ra thị trường nước ngoài.

Ngành công nghiệp của huyện cũng có những tín hiệu khả quan. Năm 2004, huyện đã triển khai xây dựng cụm công nghiệp An Thạnh để tập

trung các nhà máy về một nơi sản xuất với quy mô lớn. Theo thông tin từ Website tỉnh Tiền Giang, 6 tháng đầu năm 2009, giá trị sản xuất công nghiệp - tiểu thủ công nghiệp của huyện đạt hơn 126 tỷ VNĐ, tăng 16% so cùng kỳ năm ngoái; trong đó, xay xát, lúa gạo chiếm tỷ trọng khoảng 50%, tiếp đến là lĩnh vực cơ khí chế biến trái cây xuất khẩu. Hiện nay, huyện Cái Bè đang hình thành các cụm kinh tế kỹ thuật như: cụm công nghiệp An Thạnh, cụm công nghiệp Cổ Lịch, khu cơ khí Hoà Khánh... Tháng 11-2009, Ủy ban Nhân dân tỉnh Tiền Giang tiếp tục phê duyệt quy hoạch xây dựng cụm công nghiệp An Thạnh 2 ở xã Đông Hoà Hiệp, huyện Cái Bè rộng 33,7 ha, vốn đầu tư hơn 138 tỷ VNĐ.

4. Đặc điểm chợ Cái Bè

Chợ Cái Bè là chợ đầu mối lớn nhất ở miền Tây Nam Bộ. Chợ Cái Bè diễn ra trên sông, ghe thuyền đi lại như mắc cửi. Chợ diễn ra trên sông, họp suốt ngày đêm trên quy mô lớn. Chợ họp suốt ngày, có đủ các ghe thuyền từ miệt vườn xa xôi về đây bán hàng và mua hàng. Chính vì vậy mà hàng hóa ở chợ rất phong phú và đa dạng, từ hàng vải, đồ gia dụng cho đến hàng gia cầm, thủy hải sản... cho tới cả đồ ăn, thức uống cũng không thiếu. Do huyện Cái Bè là huyện có nhiều vườn cây ăn trái lớn nhất tỉnh Tiền Giang với các loại trái cây ngon nổi tiếng như cam sành, cam mật, xoài cát, ổi xá ly, quýt đường... cho nên hàng hoá ở đây dù đủ loại nhưng nhiều nhất vẫn là trái cây.

Khu vực buôn bán trái cây nằm ở vàm chợ nổi, dọc theo cù lao Tân Long, dài tới cả cây số. Ghe thuyền từ thành phố Hồ Chí Minh, Long An, An Giang, Cần Thơ, Cà Mau tới để mua hàng. Những xuồng ghe trái cây đầy ắp với nhiều màu sắc hấp dẫn: chôm chôm đỏ tươi, xoài vàng sậm, sầu riêng xanh mướt với những múi vàng như trứng gà, thơm nồng, dưa hấu xanh sậm mà bổ ra đỏ thắm, ngọt lịm... Mặt trời chưa lên chợ nổi đã nhộn nhịp, đông đúc, rộn rã lời mời chào trên sông.

Không chỉ có ghe bán trái cây, dọc và bám theo những ghe trái cây đầy ắp, nhiều chiếc xuồng nhỏ bán hàng rong như cơm, phở, hủ tiếu, đồ tạp hóa chạy luồn lách theo các mạn ghe, mạn tàu. Từ thuyền du lịch, bạn có thể thưởng thức ngay tô hủ tiếu nóng hổi, hay ly cà phê thơm phức vào buổi sáng trên sông.

Khu vực bán các loại củ, quả chạy dài từ ngã ba Nhà Thờ đến cửa Vàm Long Hải. Khu này thường có loại ghe lớn có trọng tải từ 5-10 tấn từ các tỉnh khác chở hàng đặc sản từ tỉnh mình về đây bán rồi lại mua hàng ở đây chở về tỉnh mình.

Khu bán gạo, cá thì nằm riêng biệt ở một khúc sông. Nét độc đáo của chợ nổi là ghe thuyền bán thứ gì thì treo thứ ấy lên đầu ngọn sào để người mua biết, không phải rao mời.

Khi mặt trời khuất sau rặng cây phía xa xa thì cũng là lúc “thành phố nổi” lên đèn. Ban đêm chợ nổi đèn đóm sáng trưng trông như sao sa. Có những chiếc ghe treo những chiếc đèn lồng nhỏ ở trước mũi thuyền trông thật sinh động.

Đến với chợ nổi Cái Bè, du khách sẽ cảm nhận được nhiều điều thú vị và khám phá nhiều điều mới lạ của chốn sông nước miền Tây.

5.Điểm yếu và những khó khăn đang tồn tại

Đằng sau cảnh tấp nập buôn bán trên mặt nước, chợ Cái Bè cũng là nơi hội tụ của nhiều mảnh đời xuôi ngược. Cuộc sống của họ cứ lặng lẽ, trôi

nổi trên đoạn sông này qua bao nhiêu thế hệ. Nhiều gia đình gắn bó mưu sinh trên chợ nổi như một nơi thân thiết không thể rời đi.

Một số gia đình mưu sinh trên mặt nước rất khó khăn. Có người tâm sự: "Lúc trước, gia đình tôi làm ruộng nhưng cuộc sống khắc nghiệt, không đủ ăn và nuôi các con nên vợ chồng tôi đã vay mượn, bán ruộng đất nhà cửa mua được chiếc ghe để làm ăn. Sau gần ba năm, lặn lội tìm mồi mua bán, vợ chồng tôi chật vật lắm mới trả được số nợ đó. Để có hàng bán, gia đình tôi phải sang tận Long An để thu mua hàng hóa. Cuộc sống của gia đình cứ thế lặng lẽ trôi qua, 9 đứa con của chúng tôi lớn lên và gắn liền với cuộc sống trôi nổi trên sông theo ba mẹ mà không đứa nào được ăn học. Cho đến bây giờ, 8 đứa đã có gia đình riêng và vẫn tiếp tục mưu sinh xung quanh khu vực chợ nổi Cái Bè. Dù cho cuộc sống hiện tại đã tạm ổn nhưng tôi thấy phiền lòng khi nghĩ đến tương lai của các con, các cháu của mình vì chúng không có một chữ căn làm đôi.

Bà Lê Thị Đào (63 tuổi, Đồng Tháp) trên chợ nổi Cái Bè

Có những gia đình từ vùng bùn mắm Sóc Trăng như gia đình anh Hà Đức Thắng (46 tuổi) đang tát bắt với ghe chở đầy những trái dưa hấu. Dừng tay trong giây lát, anh nói giọng vội vã: "Chúng tôi mưu sinh trên khúc sông này hơn hai mươi năm rồi. Hồi đó ở quê, vợ chồng tôi làm vườn nhưng chẳng đủ ăn. Góp nhặt mãi, tôi mới mua được một chiếc ghe nhỏ để đi buôn hi vọng cải thiện đời sống cho cả gia đình. Được nhiều bạn bè chỉ dẫn, chúng tôi đến tận Bến Tre để mua dưa về bán lại. Những ngày đầu buôn bán trên sông, gia đình gặp bao nhiêu khó khăn vất vả phải tiết kiệm lắm mới đủ hai bữa ăn đạm bạc cho các con. Trời nắng thì không có vấn đề gì nhưng nhiều hôm mưa to, tôi phải lặn lội giữa trời mưa để tát nước ra khỏi chiếc ghe vì sợ ngập chìm cả nhà". Vì mưu sinh trên sông nước nên nhiều nhà con cái thất học.

Tiếng là chợ trái cây, nhưng cũng có gia đình làm nghề kinh doanh xăng dầu. Chúng tôi ghé thử một “trạm xăng dầu” trên chợ nổi của gia đình chị Trần Thị Tuyết Minh (46 tuổi, quê tại Cái Bè). Trải qua 24 năm vất vả với cuộc sống sóng gió trên sông, chị Minh cho biết: "Là người dân ở đây nhưng vì cuộc sống quá thiếu thốn, gia đình tôi đã chuyển hướng kinh doanh xăng dầu trên chợ nổi. Những ngày đầu tiếp xúc với mùi hôi của dầu, tôi phát ốm lên và chẳng ăn uống được gì vì để dễ bán cho người dân chúng tôi thường bỏ vào những chiếc thùng mà không đậy nắp. Vì thế, nhiều hôm trời mưa bão, cả gia đình đành ngậm ngùi đổ bỏ những chiếc thùng xăng dầu vì bị trộn lẫn với quá nhiều nước mưa. Sống lâu ngày với nó, bây giờ chúng tôi không còn ngửi thấy mùi hôi của chúng, mà còn thấy nhớ cái mùi thơm nồng của dầu máy khi lên cạn trong nhiều ngày. Dù vất vả, khó khăn nhưng cái nghề trôi nổi này trên sông đã nuôi sống cả gia đình bao nhiêu năm nay". Quả nhiên đúng như lời chị Tuyết Minh, khi chúng tôi ghé thăm thì thấy chị

và đưa con trai của mình vẫn tươi cười đon đả múc dầu bán cho khách mà một thiết bị bảo hộ cũng không có.

Bên cạnh nhiều số phận bất hạnh trên chợ nổi Cái Bè, chúng tôi còn được bà con kể về những tiệc cưới hạnh phúc trên những chiếc ghe. Anh Kiệt nói: "Hàng năm, rất nhiều cặp nam nữ tổ chức đám cưới trên sông sau một thời gian quen biết và tìm hiểu nhau trong khi đi bán ở chợ. Họ thường dành dụm tiền để thuê một chiếc ghe lớn rồi thuê đờn ca hát và tổ chức những bữa tiệc nho nhỏ để chúc mừng. Mặc dù không được sang trọng như trên cạn nhưng đám cưới của họ cũng không kém phần hạnh phúc và ấm áp từ những lời chúc phúc của mọi người.

Như vậy, đằng sau sự sôi nổi, nhộn nhịp của chợ là bao nhiêu mảnh đời còn lấm gieo neo, nhất là tình trạng thất học của trẻ em. Thiết nghĩ, muốn quy hoạch lại chợ nổi Cái Bè thành một loại hình du lịch độc đáo, chính quyền các cấp và nhân dân vùng Cái Bè còn nhiều chuyện phải làm.

Để phát triển du lịch Cái Bè trở thành điểm du lịch giàu bản sắc, tại cuộc hội thảo, UBND huyện đã đưa ra một số giải pháp và đề xuất đó là: Đầu tư xây dựng, duy trì hoạt động chợ nổi Cái Bè; có chính sách hỗ trợ các sản phẩm đặc thù du lịch Cái Bè; khôi phục duy trì các lễ hội, trò chơi dân gian; xây dựng, mở rộng hạ tầng du lịch, mở rộng bến bãi đỗ khách; vận động nhân dân nâng cao ý thức bảo vệ vệ sinh môi trường, trồng cây cảnh để tạo cảnh quan xanh - sạch - đẹp; xây dựng khu chợ đêm, hoạt động vui chơi giải trí để thu hút khách ở lại qua đêm; mở rộng tuyến đường giao thông; duy trì và phát triển các làng nghề truyền thống; hạn chế tình trạng bán hàng rong; đảm bảo an toàn vệ sinh thực phẩm, an ninh trật tự tại các địa điểm tham quan du lịch; phát triển một số mô hình, tuyến du lịch mới như: tham quan du lịch vùng trồng lúa, vùng trồng cây ăn trái đặc sản, hộ gia đình; đẩy mạnh xúc tiến quảng bá hình ảnh du lịch Cái Bè mang tính đặc thù riêng;

tăng cường kêu gọi đầu tư, liên kết, hợp tác với các tỉnh, thành trong vùng và các công ty, doanh nghiệp, cơ sở du lịch.

Bài PR số 1

CHỢ NỔI CÁI BÈ THU HÚT KHÁCH QUỐC TẾ

Lúc đầu chợ nổi Cái Bè, tỉnh Tiền Giang mọc lên tự nhiên, không phải vì mục đích du lịch, cảnh họp chợ ở đây cũng tự nhiên xuất phát từ nhu cầu trao đổi hàng hóa của mọi người.

Chính vì thế mà khách du lịch thập phương muốn đến đây tham quan và tìm hiểu những người lênh đênh trên sông quanh năm sống như thế nào. Với những đặc trưng tự nhiên như thế, mỗi năm chợ nổi này thu hút 400.000 lượt khách quốc tế đến tham quan, nhất là vào dịp cuối năm lại càng nhộn nhịp hơn.

(Một góc của chợ nổi)

Thu hút khách phương Tây

(Khách nước ngoài xuống xuồng tham quan chợ nổi cái bè)

Anh Pascal Bigay, 40 tuổi, quốc tịch Pháp, là nhân viên kinh doanh bảo hiểm của Tập đoàn Credit Suisse, Thụy Sĩ và bạn gái Estelle Sedilot, 30 tuổi, một công chức nhà nước, làm việc tại Paris, Pháp lần đầu tiên đến Việt Nam, cũng là lần đầu đến chợ nổi Cái Bè. Cả hai đều rất ngạc nhiên trước sinh hoạt của người dân trên sông. Khi được biết người dân miền sông nước này sống bằng những ghe trái cây như xoài, mít, bưởi, anh không khỏi ngạc nhiên và thích thú. Còn cô bạn gái Estelle đã mua chiếc giỏ xách thủ công và đôi dép làm từ lục bình về làm kỷ niệm. Đoàn khách du lịch Đức đi theo tour của Công ty du lịch Đông Dương (Indochina) có hơn chục người. Anh Hàn Quốc Thái, hướng dẫn viên du lịch của đoàn cho biết đoàn này đi du lịch bằng xe đạp. Họ đã đạp xe 70km đến chợ nổi Cái Bè, sau chuyến tham quan chợ nổi Cái Bè, đoàn sẽ tiếp tục đạp xe đến Cần Thơ. Anh Thái cho biết thêm: “Những khách này thường đi xe đạp đến các điểm du lịch. Lần này đến chợ nổi Cái Bè, họ muốn tham quan cảnh sinh hoạt của chợ nổi, hơn nữa họ cũng muốn tận mắt chứng kiến những cảnh đẹp miền sông nước, bình dị và đậm chất dân dã, nhất là cảnh mua bán, trao đổi hàng hóa diễn ra lúc họp chợ. Họ thích thú ngắm những ghe chở trái cây như mít, sầu riêng, chôm chôm, bưởi và những trái cây mà đất nước họ không có.”

Anh Peter Lohmann, chuyên gia marketing và thiết kế tour của Công ty Thomas Cook, Đức cũng chia sẻ, anh đang được nghỉ phép, tận dụng thời gian này tôi đi du lịch để thư giãn. Anh đến Thành phố Hồ Chí Minh tham quan Chợ Bến Thành, Nhà thờ Đức Bà, Dinh Độc Lập và Bảo tàng chứng tích Chiến tranh, bây giờ đến tham quan vùng quê sông nước. Anh rất thích khung cảnh này.

Nâng cao thu nhập

Du lịch trên sông đã giúp cho người dân sinh sống trong vùng có thêm việc làm, tạo được thu nhập cho các hộ dân. Với công việc lái thuyền đưa khách tham quan, anh Nguyễn Văn Tùng chia sẻ: trước đây, anh sống tại Thành phố Hồ Chí Minh, là một công nhân trong Khu chế xuất Tân Thuận, quận 7. Hàng tháng, sau khi trừ chi phí ăn, ở, anh chỉ dành còn lại một triệu đồng, số tiền ít ỏi này anh gửi về cho vợ con. Sau đó, bạn bè và người thân đã khuyên anh đóng một chiếc thuyền hợp đồng với công ty du lịch để chở khách. Anh đã quyết định về quê, lấy tiền bấy lâu dành dụm và mượn thêm bạn bè để đóng chiếc thuyền trị giá gần 60 triệu đồng. Anh cùng các chủ thuyền khác hợp tác với các công ty du lịch địa phương thay phiên nhau đưa khách tham quan với thù lao 200.000 đồng/chuyến, sau khi trừ chi phí xăng dầu, anh còn lại 100.000 đồng. Với số tiền này, cùng với vườn cây ăn trái, thu nhập của anh giờ đã ổn định hơn rất nhiều so với mức sống vất vả ở thành thị nhiều./.

4.2.2 Bài PR số 2

Về miền Tây sông nước ngắm chợ nổi Cái Bè
Có lẽ đối với những người dân xóm núi như tôi thì được đi du lịch miền Tây là cả một niềm ước ao. Tôi thích cái cảm giác được di chuyển bằng thuyền, tôi thích cuộc sống gắn với sông nước. Được chu du và khám phá miền sông nước này có lẽ sẽ là điều cực kỳ hấp dẫn không thể bỏ qua.

(Khách đi trên thuyền tham quan chợ nổi)

Để nói về những vẻ đẹp và những điều đáng khám phá của miền Tây thì chắc chắn đó sẽ là một chuyên đề dài kỳ. Ở bài viết này tôi chỉ muốn khám phá chút gì đó sông nước qua khung cảnh một phiên chợ nổi, một nét đặc trưng của nơi này.

(Phiên chợ nổi)

Nhắc đến những loại hình chợ, chắc chắn nhiều người sẽ nghĩ đến những phiên chợ vùng cao của các dân tộc Tây Bắc, có thể đó là phiên chợ Bắc Hà, một phiên chợ nổi tiếng được nhắc đến khá nhiều. Hoặc đó có thể là chợ phiên Đồng Văn, cũng khá nổi tiếng. Đó là những phiên chợ vùng cao, còn nhắc đến miền Tây thì không thể bỏ qua chợ nổi, một nét văn hóa đậm chất

sông

nước.

Nếu nói về chợ nổi có lẽ phải nhắc đến chợ nổi Cái Bè, một trong những chợ nổi tiếng nhất vùng Tây Nam bộ. Và chợ nổi Cái Bè hiện nay không chỉ là nơi giao thương hàng hóa mà còn là điểm đến thu hút khá đông khách du lịch, và đó cũng là điều mà tôi mong muốn khám phá, bởi trong nó có rất nhiều nét đặc trưng của miền Tây Nam bộ. Nhiều người đến với chợ nổi Cái Bè để tìm về một miền quê đậm chất miệt vườn, không quá cầu kì, đặc biệt nó để lại ấn tượng khá lớn cho du khách bởi những dãy nhà bên sông, một vẻ đẹp sông nước khá đơn giản. Đặc biệt vào ban đêm chợ nổi lung linh ánh đèn như sao, những chiếc đèn lồng nhỏ treo ở phía trước mũi thuyền nhấp nháy. Mùa nào thức ấy, nhất là vào các dịp lễ. Nếu du khách đến với chợ nổi vào dịp Tết, ngày mùng 5 tháng 5 âm lịch thì có thể thấy một chợ nổi Cái Bè vô cùng náo nhiệt.

Nếu là du khách đã quen với những nẻo đường miền Tây thì du lịch cái bè là rất đơn giản. Nhưng với những vị khách ở xa thì cũng hơi khó khăn, và tôi đã tìm cho các bạn một tour giá rẻ để giúp các bạn du lịch Cái Bè một cách trọn vẹn, và chắc chắn du khách sẽ tìm được nhiều điều mới mẻ và thú vị khi đến với miền sông nước này.

